

Sygn. akt IV U 150/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2018r. w S.

odwołania K. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 4 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie K. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. B. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 01 grudnia 2017r. do dnia 30 kwietnia 2018r.;

II. umarza postępowanie w części dotyczącej prawa do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 01 maja 2018r.

Sygn. akt: IV U 150/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 stycznia 2018 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.28 ust.3 i 4 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników wstrzymał ubezpieczonemu K. B. wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 1 grudnia 2017 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. B. wnosząc o jej zmianę i wznowienie wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że 22.11.2017 r. uległa rozwiązaniu umowa dzierżawy między ubezpieczonym i P. P. (1), gdyż P. P. (1) starał się o emeryturę rolniczą i musiał zaprzestać prowadzenia gospodarstwa rolnego, co spowodowało rozwiązanie umowy dzierżawy. Wskazano również, że rozwiązanie umowy dzierżawy nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. Wskazano, że do ubezpieczonego nie ma zastosowania przepis art. 28 ust. 9 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdyż do rozwiązania umowy dzierżawy doszło za obopólnym porozumieniem stron (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. B. na podstawie decyzji z dnia 01.03.2011 r. nabył prawo od dnia 01.02.2011 r. do stałej renty rolniczej (decyzja k.59-60 akt rentowych). Dnia 11 kwietnia 2012 r. złożył do organu rentowego umowę dzierżawy z dnia 15 marca 2012 r. Umową dzierżawy K. B. wydzierżawił P. i B. małż. P. gospodarstwo rolne o powierzchni 2,90 ha składające się z działek o nr ewid. 702, 704 i części działki (...) (umowa dzierżawy k. 64). Decyzją z dnia 17 kwietnia 2012 r. organ rentowy podjął wypłatę ubezpieczonemu 100% części uzupełniającej renty rolniczej w związku z zaprzestaniem prowadzenia działalności rolniczej (decyzja k. 70 akt rentowych). Dnia 21 grudnia 2017 r. K. B. powiadomił organ rentowy o rozwiązaniu umowy dzierżawy z dnia 15 marca 2012 r. Rozwiązanie umowy dzierżawy nastąpiło z dniem 30 listopada 2017 r. z powodu zaprzestania działalności rolniczej przez dzierżawcę P. P. (1) (rozwiązanie umowy dzierżawy k. 71 akt rentowych). P. P. (1) chciał przejść na emeryturę rolniczą i w związku z tym do 31 grudnia 2017 r. musiał spełnić wszystkie warunki do jej nabycia. Jednym z warunków do nabycia emerytury rolniczej jest zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej. Aby ten warunek został spełniony P. P. (1) i jego żona musieli rozwiązać z K. B. umowę dzierżawy z dnia 15 marca 2012 r. Gdyby P. P. (4) nie chciał nabyć prawa do emerytury rolniczej to wówczas umowa dzierżawy nie zostałaby rozwiązana (zeznania ubezpieczonego k. 14v).

Decyzją z 4 stycznia 2018 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wstrzymał ubezpieczonemu K. B. wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 1 grudnia 2017 r.

Dnia 29 maja 2018 r. umową darowizny K. i H. małż. B. przekazali gospodarstwo rolne dzieciom (umowa darowizny z dn. 29.05.2018 r. – akta rentowe).

Decyzją z dnia 5 lipca 2018 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał K. B. prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 1 maja 2018 r. (decyzja k. 22-23 akt rentowych za wnioskiem z dn. 29.05.2018 r.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością. Sąd w całości obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań ubezpieczonego K. B..

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. B. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.28 ust.1 w/w ustawy wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego. Zgodnie zaś z art. 28 ust. 9 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w przypadku podjęcia działalności rolniczej na gruntach uprzednio wydzierżawionych co najmniej na 10 lat, jeżeli dzierżawa ustala wcześniej z przyczyn niezależnych od wydzierżawiającego wypłata nie ulega zawieszeniu przez okres jednego roku.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni przepisu art. 28 ust.4 i 9 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i doszedł do niewłaściwych wniosków, że ubezpieczony od 1 grudnia 2017 r. prowadził działalność rolniczą oraz, że nie ma do niego zastosowania przepis art. 28 ust. 9 w/w ustawy.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym za gospodarstwo rolne uważa się obszar gruntów, o których mowa w art. 1, o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, stanowiących

własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, w tym spółki, nieposiadającej osobowości prawnej.

W ocenie Sądu wskazany przepis nie reguluje wyczerpująco sytuacji, w których uzasadnione jest przyjęcie, że emeryt zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ale wskazuje jedno z kryteriów, jakim jest powierzchnia gruntów rolnych których jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem, kiedy należy uznać, że emeryt nie prowadzi już działalności rolniczej. Z przepisu tego nie wynika natomiast, że przez sam fakt, iż emeryt lub jego małżonek jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że emeryt ten nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy emeryt zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą i pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389), a także Sąd Apelacyjny w Lublinie, który w wyroku z 1 sierpnia 2012r. w sprawie III AUa 615/12 (LEX nr 1216343) wskazał, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art.6 pkt 3 ustawy z 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art.28 ust.1 i 3 w związku z ust.4.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że mimo, iż umowa dzierżawy zawarta z P. i B. małż. P. została rozwiązana to do jej rozwiązania doszło z przyczyn niezależnych od wydierżawiającego K. B.. Z treści rozwiązania umowy dzierżawy i z zeznań ubezpieczonego wynika bezspornie, że do rozwiązania umowy dzierżawy z dnia 15.03.2012 r. doszło z powodów leżących po stronie dzierżawcy, gdyż ten chciał uzyskać wcześniejszą emeryturę rolniczą i do 31.12.2017 r. musiał spełnić wszystkie warunki do jej nabycia, w tym do tej daty musiał zaprzestać prowadzenia działalności rolniczej. Zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej wiązało się rozwiązaniem umowy dzierżawy zawartej z ubezpieczonym. Gdyby nie powyższy powód ubezpieczony nie rozwiązywałby umowy dzierżawy z dzierżawcą, gdyż grunty rolne były przez niego utrzymywane w dobrej kulturze rolnej. Zatem należało uznać, że dzierżawa ustała z przyczyn niezależnych od K. B. i wypłata części uzupełniającej renty rolniczej nie powinna zostać wstrzymana od 1 grudnia 2017 r., gdyż w okolicznościach niniejszej sprawy ma zastosowanie przepis art. 28 ust. 9 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Nadto należy również wskazać, że z zeznań ubezpieczonego wynika również, iż mimo rozwiązania umowy dzierżawy nie rozpoczął prowadzenia działalności rolniczej od 1 grudnia 2017 r., gdyż jest to gospodarstwo sadownicze i żadne czynności nie były wykonywane przez niego po 1 grudnia 2017 r. a już w maju 2018 r. przekazał gospodarstwo rolne dzieciom.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należało, że organ rentowy niezasadnie wstrzymał ubezpieczonemu wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej w okresie od 1 grudnia 2017 r. do 30 kwietnia 2018 r. i dlatego na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w punkcie I sentencji wyroku. Natomiast na podstawie art. 477¹³ § 1 kpc umorzył postępowanie w zakresie wypłaty części uzupełniającej tego świadczenia od dnia 1 maja 2018 r., gdyż od tej daty organ rentowy wznowił ubezpieczonemu wypłatę części uzupełniającej świadczenia na podstawie decyzji z dnia 5 lipca 2018 r.